

страха на Аріани-тѣ бѣхъ сѧ сдрѣжили сѧ тѣхъ да отхвърлатъ Атанасіа, придѣла гы сега и направи да вѣдѣтъ наедно сѧ него, и стори хъ голѣма честь на С-го Ат. кой-то окраданъ, прощаваше имъ грѣшкы-тѣ.

Послѣ достигна въ Александрію, дѣто сѣдна на прѣстола си тѣржественно и народъ-тъ го дочака сѧ нейсказаннѣ радость; всички князове и Епископи съборно го посрѣшнахъ и честно въ града го въведохъ. Третій пѣтъ сега Св. Атанасій, испѣжданъ, сѣдна пакъ на прѣстола си. И тѣй, слѣдъ много-то неговы тѣрѣове и болѣзни, той искаше да си отпочине, и да прѣвѣде спокоенъ въ останалы-тѣ дни на живота си; нѣ то не было за дѣло врѣмѣ. Неговото спокойствіе не трая много, и скоро дрѣгы мѣлвы и смѣщеніа сѧ дигнахъ противъ него; новы бѣды и неволи го чакахъ! Въ то врѣмѣ, кога-то нечестивый Максиміанъ, войвода на Римскѣ-тъ войскѣ, наедно сѧ свои-тѣ съзаклѣтници, ѹкива господаря си благогестиваго царя Константина, и тогава Аріани-тѣ изново надигнахъ главѣ, да гонѣтъ и кеспокоятъ Христовѣ-тъ черквѣ; пакъ